Aulikki Kuisma

Pyhiinvaellus Seitsemän kukkulan kaupunkiin

Ensimmäinen kirje

Aulikki Kuisma

Pyhiinvaellus Seitsemän kukkulan kaupunkiin

Ensimmäinen kirje

Aulikki Kuisma

Pyhiinvaellus Seitsemän kukkulan kaupunkiin

Ensimmäinen kirje

Kustantaja: Aulikki Kuisma Oy

Kustannuspaikka; Huittinen

2026

© 2026 Aulikki Kuisma 1. painos

Huittinen, Suomi

Kirjapaino: Libri Plureos GmbH, Friedensallee 273, 22763 Hampuri, Saksa

ISBN 978-952-19720-0-3 (pehmeäkantinen)

ISBN 978-952-19720-1-0 (kovakantinen)

ISBN 978-952-69798-9-2 (pdf)

SISÄLTÖ

Alkutervehdys, sivu 7

Turvallisuusmatka, sivu 9

Pääkaupunkiseudulla, sivu 13

Antiikin Rooman ajattelijoita, sivu 21

Paavalin kirje roomalaisille, sivu 25

Rooma – ikuinen kaupunki, sivu 27

Rooman Foorumi, sivu 29

Saturnuksen temppeli, sivu 31

Via Sacra, sivu 33

Basilica Julia, sivu 35

Rostra, sivu 39

Septimus Severuksen riemukaari, sivu 41

La Curia, sivu 45

Palatium-kukkula, sivu 47

Rooma on aina Rooma, sivu 49

Pantheonin temppeli, sivu 55

Amfiteatterit, sivu 57

Colosseum, sivu 59

Vatikaani ja Pietarinkirkko, sivu 75

Uuden paavin valinta, sivu 81

Kaikki uskovat johonkin, sivu 87

Lopputervehdys, sivu 89

Valokuvia, sivu 90

Kirjallisuutta, lähteitä, lisätietoja, sivu 101

Alkutervehdys

Hyvä ystäväni, kirjoitan sinulle nyt ensimmäistä kertaa. Olen elämänmittaisella matkalla ja haluan välittää terveiseni sinulle.

Saatat ihmetellä, miksi kirjoitan sinulle. Ehkä luulet kirjeen tulleen väärään osoitteeseen tai väärälle henkilölle, koska ehkä emme tunne toisiamme hyvin tai emme ole tavanneet kovin usein. Ehkä ystävyytemme parhaat päivät ovat kuitenkin vielä edessäpäin. Ystäviä ei ole koskaan liikaa.

Maailma on kaunis ja ihmeellinen, kun asian haluaa näin nähdä. Vastoinkäymiset eivät voi lannistaa, kun päämäärä on selkeä. Tällä hetkellä kuitenkin vain itse matka, liikkuva prosessi, on tärkeä: on hienoa olla matkalla.

Mitä sinulle kuuluu? Oletko ollut terveenä? Onko elämässäsi tapahtunut jotakin tärkeää? Muistathan kirjoittaa päiväkirjaasi, jotta voimme tavatessamme keskustella mukavista muistoistasi. Kirjoita ylös varsinkin hyvät tapahtumat. Pahat päivät voimme halutessamme kumpikin unohtaa.

Liikun mielelläni paikasta toiseen. Kulkuvälineiden avulla on helppo vaihtaa paikkaa, mutta myös kävellen saattaa päästä pitkälle. Pyhiinvaellus tärkeän asian puolesta tai jotakin vastaan voi olla terveellistä. Samalla ajatukset kirkastuvat ja turhat asiat unohtuvat kuten niiden kuuluukin. Tärkeintä on kuitenkin olla liikkeellä ja läsnä nykyhetkessä, elää tässä ja nyt.

Ajatuksen voimalla pääsee kauas menneisyyteen tai tulevaisuuteen. Toisinaan ei voi matkustaa fyysisesti, mutta ajatukset

lentävät nopeammin kuin mikään lentokone. Sairaana ei voi matkustaa oikeasti, mutta mieli lepää mukavissa asioissa. Hyvä ruoka ja riittävä lepo ovat elämän peruspilareita. Myös liike on lääke, joten pysytään liikkeellä, ainakin jollakin tavalla.

Kerron sinulle matkaltani tarinoita. Mahdollisesti lähetän sinulle myös postikortteja ja valokuvia. Laita ne talteen. Jutellaan niistä kahvikupin tai viinilasin ääressä, kun tapaamme jälleen. Pelkkä vesikin riittää palan painikkeeksi, kun muistot ovat keveitä ja mieli korkealle.

Tätä kirjoittaessani en vielä aivan tarkkaan tiedä, missä kaikkialla tulen vierailemaan. Toisinaan muistelen vanhoja matkoja. Toisinaan lähden kauas, mutta läheltä löytyy yhtä mielenkiintoisia paikkoja. Kallein matka ei aina ole arvokkain. Matka hyvän ystävän luo saattaa vaikuttaa voimakkaimmin kuin mitkään turistinähtävyydet.

Ystävyydessä on parasta se, että voi olla oma itsensä. Ei tarvitse esittää mitään muuta kuin on tai miettiä koko ajan, mitä sanoa. Hyvän ystävän kanssa voi jakaa sekä ilot että murheet. Ystävyys on mielestäni sitä, että voi lähettää viestin pitkänkin tauon jälkeen ja jatkaa juttua kuin aikaa ei olisi kulunut lainkaan. Joskus riittää vain se, että tietää toisen olevan olemassa tai tallessa.

Olet tärkeä!

Turvallisuusmatka

Se välähti. Poliisin valvontakamera. Ei voi olla totta! Pidän autoilusta ja siitä vapaudentunteesta, jonka se antaa. Tämä vain ei sovi siihen kuvioon. Se iski tajuntaan kuin moukari, märkä rätti vasten kasvoja. Tuntui kuin poliisi olisi kiilannut minut ojaan.

Odotin hermostuneena postia kotona. Jokainen päivä olisi eteenpäin ja aika oli minun puolellani. Jos mitään postia ei tule, kyseessä on harmiton huomautus. Suuret sakot tuntuivat kohtuuttomilta ja ajokielto mahdottomalta!

Sähköposti kilahti. ”Sinulle on uusi kirje OmaPostissa. Olet saanut OmaPostiin uuden kirjeen. Se on sähköinen kopio kirjeestä, jonka saat paperisena myöhemmin.” Lähettäjänä oli Liikenneturvallisuuskeskus. Normaalisti olisin ilahtunut kirjeestä, mutta tämä ei tuntunut mukavalta.

Omapostista löytyi ilmoitus poliisin liikennevalvontalaitteella kuvatusta rikkomuksesta. ”Pyydämme Teitä täyttämään oheisen lomakkeen ja palauttamaan sen viikon kuluessa lomakkeessa olevaan osoitteeseen.”

En jäänyt odottelemaan hitaan postin kirjettä vaan palautin kyselyn heti sähköisen järjestelmän kautta. Taas jouduin odottamaan. Mietin, että, jos asialla olisi kiire, poliisista varmaan soitettaisiin.

Sitten tuli uusi viesti. ”Sinulle on saapunut viesti Suomi.fi-viesteihin.” Apua! Oikein pitää lähteä tunnistautumaan. Tämä kuulosti vakavalta. Mietin taas mielessäni kaikki mahdollisuudet.

Tietysti ymmärrän, että liikennesääntöjä on noudatettava, eikä liikenneturvallisuutta saa vaarantaa.

Suomi.fi-järjestelmästä löytyi kutsu selvittämään asia poliisilaitokselle. No niin, monenlaiset ajatukset pyörivät päässäni. Tartuin kuitenkin ensimmäiseen mahdolliseen ajankohtaan. Heti vain asiaa selvittämään! Eivät kai pyytäisi minua poliisiasemalle, jos veisivät ajokortin siellä minulta pois? Eikö nykyisin voi laittaa ajokiellon sähköisesti heti voimaan tulevaksi?

Tästä tulisi ”turvallisuusmatka”. Lähdin rauhallisesti ajelemaan kohti Kokemäkeä. Tämä olikin hyvin tuttu paikkakunta ja mielellään lähdin katsomaan, mitä sinne kuului.

Ensin ei ketään ei näkynyt missään. Pian huomasin, että ne, jotka liikkuivat, olivat työssäkäyviä. Ihmiset tekivät töitä, kuka mitäkin. Joku sahasi kadun varressa olevia puita poikki, toinen toi tavaraa liikkeeseen ja kolmas teki remonttia kirkolla. Pari tyyppiä meni työvaatteissaan kahville tai syömään. Turisteja ei kadulla kävellyt. Minä suuntasin poliisiasemalle.

Virkailija ei saanut tietokoneettaan auki ja lähti hakemaan toista henkilöä apuun. Epäilykset heräsivät. Ehkä hän oli löytänyt minusta ja asiastani jotakin outoa. Ehkä hän tulisi käsirautojen kanssa ja tästä tulisi jotakin vielä hankalampaa.

Pian virkailija palasi toinen henkilö mukanaan ja tietokone avautui. Lasinen luukku vedettiin sivuun ja kuulustelu alkoi.

- Luovutko suullisesta käsittelystä?
- Kyllä, vastasin.

Kirja on tervehdys hyvälle ystävälle tai tuntemattomalle henkilölle, josta voi tulla tulevaisuudessa hyvä ystävä. Kenties ystävyyden parhaat päivät ovat vielä edessä päin. Kirje voi olla kenelle tahansa, keneltä tahansa. Ystäviä ei ole koskaan liikaa.

Ystävyydessä on parasta se, että voi olla oma itsensä. Ei tarvitse esittää mitään muuta kuin on tai miettiä koko ajan, mitä sanoa. Hyvän ystävän kanssa voi jakaa sekä ilot että murheet. Ystävälle voi lähettää viestin pitkänkin tauon jälkeen ja jatkaa juttua kuin aikaa ei olisi kulunut lainkaan. Joskus riittää vain se, että tietää toisen olevan olemassa tai tallessa.

Kirja on matkakertomus elämään. Siinä liikutaan ajassa taaksepäin ja eteenpäin. Matka voi olla fyysinen tai henkinen, pitkä tai lyhyt. Tärkeintä on olla liikkeellä, joko ajatuksen voimalla tai muulla tavoin . Tule mukaan tarinaan!

9 789521 972010